

اصول طراحی اقلیمی معماری اصفهان با رویکرد معماری ایرانی و اسلامی

1_ مروارید کاگوپور

مدرس دانشگاه ازاد اسلامی, گروه معماری, دانش اموخته ی کارشناسی ارشد, دانشگاه ازاد اسلامی واحد تهران غرب

(Morvarid.kagoopour2012@Yahoo.com)

2_ زینب خنده رو

دانشجو کاردانی نقشه کشی معماری, دانشگاه ازاد اسلامی سما واحد شریعتی تهران_ ایران

(Khzeynab13@gmail.com)

3_ عطیه معارف وند

دانشجو کاردانی نقشه کشی معماری, دانشگاه ازاد اسلامی سما واحد شریعتی تهران_ ایران

(atiyemaaref@gmail.com)

4_ فاطمه رنجبراسفیچی

دانشجو کاردانی نقشه کشی معماری, دانشگاه ازاد اسلامی سما واحد شریعتی تهران_ ایران

(Fatii.ranjbar77@gmail.com)

چکیده

اقلیم هر منطقه و تاثير آن در معماری شهرهای آن از مباحث مهم تاریخی میباشد. شرایط آب و هوایی یکی از مهم ترین عوامل موثر در شکل گیری شهرها و تداوم حیات شهری محسوب میشود. شهر اصفهان به دلیل قرار گرفتن در مناطق گرم و خشک معماری خاصی را دارا میباشد. بدین ترتیب عناصر اقلیمی میانگین دما و دمای حداکثر دمای ودمای حداقل میانگین و رطوبت نسبی و درجه حرارت و سرعت و جهت باد در این شهر میباشد. معماری شهر اصفهان در دوره صفوی به گونه ای بود که برای جلوگیری از تابش مستقیم نور خورشید و بادهای نامطلوب و خانه ها را به صورت درونگرا و متراکم و فشرده میساختند تا از کلیه فضاها مانند خانه ها و مساجد و بازارها محافظت کنند در دوره ی صفویان شهر اصفهان به دلیل جابه جایی پایتخت از قزوین به اصفهان بسیار مورد توجه قرار گرفت بنابر این شهر به دلیل وجود آثار تاریخی بسیار زیبا که با توجه به شرایط اقلیمی معماری بسیار دارند و به نصف جهان معروف میباشد در این مقاله به بررسی چگونگی ساخت عناصر معماری در شهر اصفهان باتوجه به شرایط اقلیمی می پردازیم.

کلید واژه : طراحی اقلیمی , معماری اصفهان , رویکرد معماری ایرانی و اسلامی